

bidrag från vederbörande kommun dels ock till bestridande af kostnaderna för inspektion af dessa skolor på extra stat för år 1911 bevilja ett anslag af 10,000 kronor utöfver hvad Kungl. Maj:t i sådant hänseende äskat eller således 100,000 kronor med rätt för Kungl. Maj:t att häraf för nämnda ändamål under 1910 disponera högst 5,000 kronor

Stockholm den 27 Januari 1910.

Bror Petrén.

Nr 158.

Af herr **Hasselquist**, *om förbud mot handel med tobaksvaror å restauranter och kaféer under sådan tid då tobaksbod skall hållas stängd enligt lagen angående förbud mot handels idkande å söckendag utöfver viss tid.*

Vid föregående års riksdag framlades af K. M:t proposition angående förbud mot handels idkande å söckendag utöfver viss tid, hvilken proposition af riksdagen, efter vissa inskränkningar med afseende å lagens giltighetsområde, bifölls.

Mot de sålunda antagna lagbestämmelserna, hvilka komma att under år 1910 träda i tillämpning, framställdes redan under propositionens behandling i Riksdagen såväl till lagutskottet som till K. M:t från Sveriges tobakshandlares riksförbund och andra föreningar för cigarr- och tobakshandlare vissa anmärkningar och yrkanden, hvilka afsågo, att K. M:ts förslag ej skulle af Riksdagen godkännas, sådant det förelåg i K. M:ts proposition, »utan endast i den form, att förbudet äfven måtte komma att gälla kaféer, restauranter, rakstugor m. fl. samt gatuhandeln äfven å

hvardagar under tider, då cigarrbutikerna enligt eventuell lag måste hållas stängda.»

Då den nya lagen ger innehafvare af kaféer och restauranter rätt att tillhandahålla tobaksvaror under tid, då tobaksbod måste hållas stängd, medför detta för tobakshandelns idkare stora faror, i det att tobakshandeln kommer att öfverflyttas till innehafvarna af kaféer och restauranter.

Denna konkurrens blir så mycket svårare för tobakshandlarna att utvärda, som dessa serveringar få hållas öppna till sent på nätterna. Isynnerhet lära kaféinnehafvarna redan ha börjat rusta sig för att bedriva tobakshandel i större utsträckning än hittills. Det borde med all rätt kunna anses oriktigt att på sätt här komme att ske, gynna denna serveringarnas tobakshandel på tobakshandlarnas bekostnad. Detta nya sakernas tillstånd skall naturligtvis komma att i hög grad rubba tobakshandlarnas, särskildt de mindres, ställning och existensmöjligheter, såvida ej några lagbestämmelser, i syfte att skydda deras näring, komma att införas.

Detta tobakshandlarnas kraf har också vunnit erkännande i själfva den kungl. propositionen till 1909 års riksdag, däri det yttras i statsrådets, justitieministern Albert Peterson, andragande till statsrådsprotokollet af den 26 februari 1909: »Mer befogad förefaller cigarrhandlarnas anmärkning mot den konkurrens, som bjudes dem i de fall, då, enligt hvad i förenämnda framställningar till K. M:t uppgifves, å restauranter, kaféer, automatrestauranter o. s. v. från särskildt lager eller särskild försäljningsplats skulle drifvas fullständig handel med tobaksvaror och försäljning ske äfven till personer, som där icke intagit någon förtäring. Huruvida icke sådan handel bör kunna förhindras redan med stöd af nu gällande lagstiftning förefaller ovisst.»

Genom sedan dess gifna prejudikat har utrönt, att sådan försäljning af tobaksvaror ej kan med nu gällande lag förhindras. Öfverståthållare-ämbetet i Stockholm har nämligen i utslag af 31 oktober 1908 resolverat, att innehafvare af restauranter ha rätt att till gäster, som intaga förtäring, försälja tobaksvaror.

Att behovet af, att något häremot göres, redan insetts, bestyrkes af ett yttrande i lagutskottet af hr Lindhagen vid frågans behandling, då han anförde: »Det synes böra tillses, att den försäljning af tobak, som sker å restauranter, automater och kaféer, helst alltid äger rum endast till dem, som där intaga någon förtäring. Det antydes ock i den kungl. propositionen, att något bör göras häremot, eventuellt genom ny lagstiftning i den mån sådan handel ej kan förhindras redan med stöd af nu gällande

lag. En sådan lagstiftning borde dock ha trädtt i kraft samtidigt med den nu föreslagna. Då så ej blir förhållandet hade en framställning i ämnet från Riksdagen till K. M:t varit på sin plats. Men då någon motion där- om ej blifvit väckt, hvilket från min sida i följd af myckna göromål försum- mats, så återstår endast att inskränka sig till ett uttalande af den för- hoppningen, att K. M:t af eget initiativ tar frågan om hand och föreläg- ger den för nästa riksdag.»

Då något förslag härom från K. M:t måhända ej är att i denna fråga förvänta och på grund af det föregående tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att handel med to- baksvaror å restauranter, kaféer, automatrestauranter o. s. v. måtte förbjudas å sådana tider, då tobaksbod enligt den nyantagna lagen skall hållas stängd.

Stockholm den 27 januari 1910.

J. Hasselquist.
